

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00580/2011-01
Датум: 09.09.2011. године
Београд

Високи савет судства у поступку одлучивања по приговору Д.М. из Апатина, изјављеног против одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00380/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 09.09. 2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца Д.М. из Апатина.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ Одлука Високог савета судства број: 119- 05-00380/2010-01 од дана 14. јуна 2010. године.

Образложење

Подносилац приговора Д.М. у моменту пријаве на оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у Републици Србији који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 57/09, 15.07.2009. године, била је судија Општинског суд у Сомбору.

Пријавила се на оглас за избор судије за Основни суд у Сомбору, Виши суд у Сомбору и Апелациони суд у Новом Саду.

Високи савет судства је донео Одлуку у избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09) од 17.12.2009. године.

Високи савет судства је донео Одлуку број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 144. Изреке, да подносиоцу жалбе престаје судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Д.М. је поднела уставну жалбу против Одлуке о избору судија на сталну функцију опште и посебне надлежности и жалбу Уставном суду Србије против одлуке Високог савета судства од 25.12.2009. године, којом је подносиоцу жалбе престала судијска дужност 31.12.2009. године.

Дана 14.06.2010. године Високи савет судства је донео појединачну одлуку број 119-05-00380/2010-01 и овом појединачном одлуком замењена је јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 492. Изреке.

У појединачној одлуци је наведено да су се разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености, с обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван у више предмета у којима је поступала није израдила одлуку у року који се може оценити као примерен рок имајући у виду рокове из Закона о парничном поступку.

У П1. предметима у којима је поступала је израдила у 2006. години 13 одлука до 60 дана и 20 одлука преко 60 дана, у 2007. години је израдила је 32 одлуке до 60 дана и 99 одлука преко 60 дана, а у 2008. години израдила је 23 одлуке до 60 дана и 41 одлуку преко 60 дана.

Високи савет судства је стручност и оспособљеност за вршење судијске функције утврдио на основу Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.80/05), а сходно члану 15. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за избор судија. Према наведеним мерилима у члану 16. стоји да је време израде одлука законом прописано осим у сложеним предметима када се овај рок може продужити највише до 30 дана.

Надаље се у појединачној одлуци наводи да је подносилац жалбе у посматраном трогодишњем периоду имала преко 160 одлука које је написала у року преко 60 дана, те је оваквим начином поступања, без обзира на проценат испуњености норме и квалитета у раду, знатно допринела одуговлачењу поступка јер је поступала у П1. предметима, радним споровима, где је поступак хитан и тиме је довела у оправдану сумњу стручност и оспособљеност и ускратила право странака на суђење у разумном року.

При наведеном први састав Високог савета судства је нашао да Д.М. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу стручности и оспособљености у вези члана 14. тачка 7. Одлуке Високог савете судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Д.М. је поднела жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства од 14.06.2010. године. Изјаснила се на наводе наведене у појединачној одлуци, те је изјавила да у целини остаје при изјављеним жалбама поднетим Уставном суду, да оспорава разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010. године, наводећи да је већину одлука израдила у законском року, да је испуњавала месечну и годишњу норму, да је решавала старе предмете. Везано за одлуке израђене преко законског рока, не оспорава њихов број али наводи да се ради о сложеним предметима, па евентуално кашњење у изради одлука је имало оправдани разлог. Осим тога, није јој у 2006. години помагао нити судијски помоћник нити приправник.

Дала је упоредни преглед судија које су изабране приликом општег избора, а које су, по њеним наводима имале такође велики број одлука израђених након законског рока.

Предложила је Уставном суду да се њена жалба усвоји и да се наложи Високом савету судства да одлучи о њеној пријави коју је поднела на оглас за избор судија у судовима опште и посебне надлежности.

Одредбом члан 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08, 58/09,104/09, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, коју ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4. да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. став 1., 3., 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23. маја 2011. године донео Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености, достојности за поступак преиспитивања Одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3. став 2. тачка 4. Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неке од критеријума, док се чланом 8. Правила прописује да је задатак комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а која права је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5. став 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија сталног састава Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, а подносилац приговора је на рочишту и усмено пред комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 09.08.2011. године.

На рочишту је подносилац приговора, Д.М., остала код свих навода из поднетих жалби и поновила да је имала испуњену норму, да је решавала старе предмете, да је у 2007. години имала и приватних проблема па је и то био један од разлога који је утицао да израда одлука буде након законског рока.

Извршен је увид и прочитани су докази:

- извештај о раду судије Д.М. у Општинском суду у Сомбору за 2006. 2007. и 2008. годину (Т2. образац);
- извештај о раду судија Општинског суда у Сомбору за 2006. 2007. и 2008. годину (Т1. образац);
- пријава за оглас за избор судије на име Д.М.
- извештај Основног суда у Сомбору у погледу времена израде одлука судије Општинског суда у Сомбору Д.М. израђених након 60 дана, као и просек одељења овога суда у погледу одлука израђених у року од 30 до 60 дана и након рока од 60 дана.

Након спроведеног рочишта, изведених доказа и изјаве подносиоца приговора, стални састав Високог савета судства је утврдио да је подносилац приговора Д.М. у периоду који се сходно одредби члана 13. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила посматра у 2006., 2007. и 2008. години, вршила судијску дужност као судија Општинског суда у Сомбору и да је радила у парничној рефереди – радни спорови, те да је сходно томе остварила следеће резултате:

У 2006. години:

нерешено на почетку 313 П1. предмета, од чега старих 135. Укупно у раду 573 предмета, укупно решено 369 предмета. Процент испуњења норме је износио 123,20%. Израда одлука до 60 дана 13, преко 60 дана 29, разматраних пресуда по жалби 108, потврђене 82 одлуке или 75,9%, 6 преиначених или 5,60%, 24 укинута што чини 22,20%. Просек парничног одељења, код радних спорова у погледу укинутих одлука у 2006. години износи 25,8%. У 2006. години Д.М. је поступала у парничној П1. рефереди.

У 2007. години:

на почетку је имала нерешених 204 П1. предмета, од чега 96 старих. Укупно у раду 533 предмета, укупно решено 312 предмета, од чега 162 стара предмета, остало нерешених 221 предмет. Процент испуњења норме у 2007. години је износио 112,20%. Израда одлука до 60 дана 32, а преко 60 дана 99 одлука. Разматраних пресуда по жалби 122. 88 потврђених или 72,10%, 13 преиначених или 10,70% и 32 укинута или 26,20%. Просек парничног одељења - у материји радних спорова у погледу укинутих одлука износи 26,4%.

У 2008. години:

нерешених 221 П1. предмета на почетку, од чега 39 старих. Укупно у раду 464 предмета. Укупно решено 277 предмета, од тога старих 71 предмет. Остало не решених 187 предмета. Процент испуњења норме 108,50%. Израда одлука до 60 дана 23, преко 60 дана 41. Разматраних пресуда по жалби 127. Потврђених 91, што чини 71,70%, 22 преиначене пресуде што чини 17,30% и 36 укинутих што чини 28,30%. Просек парничног одељења – радних спорова у погледу укинутих одлука је износио 32,6%.

Чланом 5. Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријуме стручности уколико је у 2006. 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

- просека одељења суда у коме је вршио судијску дужности
- и
- минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова.

Након извршеног увида у резултате рада Д.М. (Т2. образац) и резултата рада парничног одељења Општинског суда у Сомбору је утврђено да је Д.М. у 2006. години имала 22,20% укинутих одлука, док је просек парничног одељења у погледу радних спорова износио је 25,8% укинутих одлука.

У 2007. години проценат укинутих одлука код Д.М. износио је 26,20%, а просек парничног одељења – радни спорови износио је 26,4%, а у 2008. години је имала 28,30% укинутих одлука, а просек одељења је износио 32,60% укинутих одлука у материји радних спорова.

Чланом 13. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 80/2005) је прописано да судија има задовољавајући квалитет у смислу члана 12. став 1. ако број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука не прелази проценат: за општински суд у грађанској материји 25%.

Сходно напред наведеним чињеницама и резултатима рада Д.М. у погледу процента укинутих одлука у посматраном периоду, а у смислу одредаба чл. 13. Мерила и чл. 5. Правила, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора испуњава критеријум стручности, с обзиром да је проценат укинутих одлука у односу на број разматраних одлука пред вишим судом по правним лековима, у оквиру предвиђених Мерила прописаних чланом 13., па је овим отклоњена сумња у испуњеност критеријума стручности, а која је наведена у одлуци првог састава Високог савета састава од 14.06.2010. године.

Чланом 6. Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у периоду од 2006. до 2008. године испунио орјентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просек одељења суда,

и уколико у истом периоду није имао груба одступања (кршења у односу на најмање један од следећих мерила:

- одлука израђених по истеку од 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којем је радио;
- однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду у поређењу са просеком одељења суда имајући у виду прилив предмета.

Подносилац приговора је у 2006. години имала проценат испуњења норме 123,20%, у 2007. години 111,20 и 2008. години 108,5%.

Број израђених одлука у парничној материји – у материји радних спорова преко законског рока је:

У 2006. години износио је 13 одлука до 60 дана израђених од стране подносиоца приговора, а просек парничног одељења Општинског суда у Сомбору је износио 9. Број одлука израђених након рока од 60 дана код подносиоца приговора је био 29, а просек парничног одељења је 19,9.

У 2007. години подносилац приговора је имала 32 одлуке израђене у року до 60 дана, а просек парничног одељења суда је износио 17,9 одлука. Број одлука које је подносилац приговора израдио након рока од 60 дана је износио 99, а просек одељења је износио 33,1 одлука.

У 2008. години подносилац приговора је имала 23 одлуке израђене у року од 30 од 60 дана, а просек одељења је износио 15,3 одлуке. Подносилац приговора је 41 одлуку израдио након рока од 60 дана, а просек одељења је износио 25,6 одлука.

Подносилац приговора је у посматраном периоду је имала груба одступања у погледу одлуке израђених по истеку рока од 30 од 60 дана, односно по истеку рока од 60 дана, у односу на просек одељења суда у коме је радила и то све три године посматраног периода, дакле у 2006. 2007. и 2008. години.

С обзиром да је подносилац приговора у посматраном трогодишњем периоду имала преко 160 одлука које је израдила након законом прописаног рока, односно након рока од 30, односно након рока од 60 дана, оваквим начином поступања, без обзира на проценат испуњености норме и квалитет у раду, је знатно допринела одуговлачењу поступка, јер је поступала у ПП. предметима, радим споровима, где је поступак хитан и тиме је оборена претпоставка и ускратила је право странака на суђење у разумном року, а посебно имајући у виду и извештај Основног суда у Сомбору из којег је утврђено да су одлуке рађене и у дужим временским интервалима и то у роковима од 60 па да 268 дана, након законског рока.

На основу свих изведених доказа, изнетих чињеница и сагледаних података за посматрани период, Високи савет судства је утврдио да постоје разлози који указују да подносилац приговора

Д.М. не испуњава критеријум оспособљености, сходно члану 6. Правила, те да су основани разлози који су наведени у одлуци Високог савета судства од 14.06.2010. године, којом је замењена Одлука Високог савета судства од 25.12.2009. године, којом је подносиоцу приговора престала судијска дужност дана 31.12.2009. године и то у погледу сумње у оспособљеност, те да има места примени одредаба члана 101. став 1. Закона о судијама, а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године.

Из напред наведених разлога приговор Д.М. је одбијен и одлука број: 119-05-00380/2010-01 од 14.06.2010. године је потврђена, у смислу одредаба члана 29. Правила у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.